

„Какво ще кажеш за първите учени на нашия факултетъ, на които азъ самъ съмъ предлагалъ много пжти да имъ покажа своитѣ открития, а тѣ съ една престѣпна леностъ отказватъ да наблюдаватъ било планетитѣ, било Луната, било пъкъ да погледнатъ самата зрителна трѣба? Тѣзи хора поддържатъ, че науката трѣбва да се търси не въ опититѣ и наблюденията надъ вселената, а въ книгитѣ на Аристотеля, Библията, Енеидата и Одисеята!“

Тукъ за пръвъ пжтъ Галилей разкъсва създаденитѣ дотогава окови и търси истинитѣ въ природата и то, изключително чрезъ наблюдения на самата природа.

Но имало и такъвъ родъ учени, които, разбирайки голѣмата важностъ на тѣзи открития на Галилея, сж ги присвоили, като тѣхни, възползвайки се отъ обстоятелството, че за своитѣ открития Галилей е съобщавалъ въ печата сравнително много късно. Такъвъ е билъ случая съ германския астрономъ С. Марий, който се опиталъ да присвои правото на откритие на спжтницитѣ на Юпитеръ, преди Галилея. Ала това скоро било изяснено.

Съ нарастване славата на Галилея, която минала далечъ задъ предѣлитѣ на Италия, се увеличавали и засилвали и неговитѣ противници.

* * *

Независимо отъ добритѣ условия, при които е билъ поставенъ да работи Галилей въ Падуа, той желаетъ да се завърне въ родния си градъ Флоренция. За тази цель той влиза въ връзка съ тогавашния великъ херцогъ на Тоскана, Козимо II Медичи. Последниятъ, като покровителъ на науката и ученитѣ, и желаетъ, щото честъта за откритията на знаменития Галилей да принадлежи на управляваната отъ него страна, предложилъ на Галилея свободното мѣсто по математика и философия при своя дворъ въ Флоренция.

Искренитѣ приятели на Галилея, особено Салвиати и Сагрето, хора опитни и трезви въ политиката, всячески се помжчили да го задържатъ въ Падуа. Тѣ знаели характера на Галилея, виждали,